

Tarbetus

mõtle, et ta oli laps...

2.10.2003

vot nii,
vot selliselt,
kadu,
kui sa elad,
seal.

seal,
vot,
elad,
ela !!

25.10.2003

massilised rahutused,
rahvaste lahkuminek,
üks suur pere,
kaugete aegade tagant.

võimatu võimalus,
lõppematud sõnad,
lugematud mõtted,
ära võetud üles.

vabanev naer,
värvitu neelatus,
silmitu sulandus,
õige lugu !

külmunud ära,
taganenud kaugele,
kultiveerunud,
stagna ootel.

25.10.2003

i'm
back to
nord-est

25.10.2003

noor laureaat, modernist,
kaasajooksik, sekkuja,
laimaja, arglik,
julge pealekeppija.

seisev, kramplik,
voolav,
verpert !

sekkuv, vaatav,
peatav, haarav,
lökkav,

mõistus,
mõistus,
mõistus...

3.11.2003

hõbedane eospolt toetub,
parna-geisri õlale,
palub jõudu,
mees tahab seda,
et kõik elaksid,
tema sees.

nõrk tüvi,
dj lesa emamaa juures,
arvate, et ei mäletata,
teie positriivsust !

3.11.2003

jälle sinuga alguses,
d ü r a, midagi ei mäleta,
mis sai öeldud,
vamp mehe ajus.

3.11.2003

ja jumal oli taevas,
sest ta ei saanud,
ja sõltumatu kodanik uskus,
sest ta reetis maa peal.

7.11.2003

see kes mõtles tõsiselt oli probleem,
oli ohutu oht kõigile,
see kes lahutas meelt,
tundis elust rõõmu,
vapralt aga üksinda.

kui sellest ei aita,
oled sina reetur,
reetsid ennast ja reetsid teisi,
oodata tõsimeelset huvi,
läbi aastakümnete.

ta ütles, et me elame kapitalismis,
ja siin on omad reeglid,
usk relva on kõigi uus usk,
kui oleks kõik mina,
oleks kõik rahulikum.

ainuke vabadus,
jäi vabadus olla,
ülevaataja, nuhk,
sekkuja, oota vend,
meie sitast ei pääse

8.11.2003

ja taevas oli selleks, et vinguda,
ja söök oli selleks, et hulluda,
ja jook oli selleks, et kaasa joosta,
ja snoob oli selleks,
et huvitav oleks.

millises kohas käidi,
millises kohas peab käima igäüks,
millises elus olla argine,
püha peetrus, nature-lover.

kas suudad veel vihastada,
kas suudad veel ilkuda,
kas suudad veel mõelda,
kas suudad ilastada.

oodake, oodake,
50 aastat vaatame, ootame,
mõtleme, ütleme, peatame, salgame,
sekkume, sekkume,
teenime, teenime,
orjade, orjade,
nimel, nimel.

17.11.2003

tarbetu inimene,
kõigile tuttav,
mõtleb ka,
vaeste ja rikaste peale.

kohtumõistja,
kohtuskäija,
elu maitsestaja,
türaterapeut.

ühiskondlik,
ülikonnastatud,
juba väärikas eas,
kohelge selliseid hästi...

17.11.2003

my mother fuckers,
living near by years,
still this fuck is alive,
they have been here,
and they can fuck.

you have something to say,
we put you in,
dont fuck around,
you are only my campf,
you think this !

19.11.2003

rääkida endast on väga halb,
õelda mina - on tähtsust täis,
olla kunst on nõme lugu,
elada kodus mammapoja.

see sõna,
seisab su kõrval,
nagu hoolas keha.

19.11.2003

kui ei suuda vaenlasi üles lugeda,
võta nad kokku, ühte lausesse -,
vastaseks on kollektiiv,
vastane on eestlane.

kas sina oled juba hea,
või pole sul aega halvaks,
mida sa ütled,
aeg visata hambad varna ?!

kui ei leia koridori,
tapa väljapääs,
kui vaatad tagasi,
imesta et oled elus.

19.11.2003

kas ma tahan kedagi ületada,
kas ma tahan midagi vallutada,
kas ma tahan kedagi süüdistada,
kas ma tahan kedagi shokeerida ?

lõuna-eesti maastik oli minu jaoks šokk,
tasane laul oli minu süü,
katsetus vabaduses oli minu vallutus,
surmatoov viisakus oli minu ületus.

20.11.2003

mida saavutad leppimatusega,
kui kõik on sinuga nõus,
mõistukõne üle vaesuse,
eesti keel kahvatub,
ainsa vägivalda ees.

see muudab paremaks,
selle maa invidiidid,
sest märgivad ära,
inimeste kõvad pead.

20.11.2003

ja ei huvita mind,
ükski vaba elustaja-algaja,
sest ma ei ole teie,
lahutaja, eksperimentaator,
oraator.

tõde on kollektiivis,
sõnum on sõpruskonnas,
perelehe toimkonnas,
töös, armastuses, hobis,
koduses hirmus,
kodustatud lastes.

20.11.2003

see on karistus selle eest,
et ei saanud Teosega maha,
see on karistus selle eest,
et tõmbasid Tegijad maha.

see on karistus selle eest,
et mõtlesid selleasemel, et tappa,
see on karistus selle eest,
et hirmutasid meid kõiki ära.

karistus selle eest,
et ei austa meie Rahvast,
rahvast keda lõbustame ikka vahvalt,
üks on olemas kõikjal Üks,
aga enda seost sõber,
me ei usu,
nali viib ära,
eemale koledast kohast.

20.11.2003

see oli võimalus kustuvatele tähtedele,
ja moosistele külalistele,
mõnusalt meelsale rühmatööle,
kultuurimaailmale, kultuuriuniversumile,
ühele loole, mis aitas elada
järgmised kümned aastad.

hullem kui päris,
hullem kui maalane,
vinduv poolesus,
vaikiv piinamine,
sõbra toetav suu,
earfuckers, forever,
sa lähed !

20.11.2003

millest ta ei räägi,
sellest millest pole kavatsenud,
ja sinule ei räägi,
vajaduse puudusest.

sa tegid midagi valesti,
ja kaotasid kõigi lootuse,
U.sa tegid valesti,
kelle lootuse kaotasid ?

kogusid sa hulga sõpru kokku,
ja koondasid maailmavalu vastu,
hoiatasid kedagi, keda sa ei teagi,
ihusid kerget näkkumaksu,
kuna oli selleks õigus ?

infovahendajalt saad teada,
millist kunsti sa teed,
millal tualetis käid,
millal magama heidad.

you all must love,
your company, truly !

20.11.2003

90-ndate alguses,
kandsin vanaisa maalikasti,
jalutasin ringi Toila pargis,
kohtasin suurt kalatsehhi,
rahvas kuulas seal kraftwerki.

ajalugu kordub,
jälle on käes 'its my life',
aeg mil noortes toimuvad muutused,
loogiline kell, mis kuulutab vabadust,
võitlus mis varjutab muidu-olelust.

90-ndate esimesel poolel,
sõitsin lubadeta Sillamäe piiril,
mõtlesin kõrgelt pangalt alla,
insecticide ja bleach'i saatel,
kandsin vanaisa maalikasti,
vaatasin ringi, mida ta vahtis.

20.11.2003

mööda, mööda,
oled õnnelik,
sest said pihta.

mööda, mööda,
sa lased mööda,
sest...

20.11.2003

ja kõikide halastus,
oli minu laitmatus,
ja kõigi pahasoovlikus,
oli minu õnnetus.

aga selleks, et ma vaenlastele,
liiga ei teeks,
hoolitsevad minu,
vähesed lähedased.

nii nagu oli, on,
ja enam kunagi ei ole !

21.11.2003

kas see pole veel lõppenud,
käib see ikka veel,
ta on ikka veel seal,
endiselt mõttetu ?

ta on veel elus,
mis tal uut viga on,
pole ikka veel leidnud,
puuduvat alandust ?

oled loll ja rumal,
rahuldu, mõtle läbi end,
maa võõrkeelne tekst,
on kõigile õiglane ja hell.

24.11.2003

olukorras kus pole lubatud,
teha ühtegi viga,
levib üle vabariigi,
nagu haigus,
truualamlik, alalhoidlik,
armastus.

1.12.2003

kas sa siis ei tea, et me oleme loomad,
kas sa siis ei tea, tuleb taotleda ülimat,
kuidas sa ei tea, et sa teed vigu,
kui sinu sõnad mind salvavad...

mIne perse,
siin on,
koma viga,
hüüumärk,
valesti !

10.12.2003

arusaamatud võimetud palved,
millised kaovad esimesel võimalusel,
kohas kus vastuolemise allub.

13.12.2003

toetame tshetsheene,
mõnitame eestlasi,
tshetsheenid tapavad vaenlasi,
ei andesta.

ei ole narodi, on urod,
pole rahvast,
kui mõelda tshetsheenidest,
tundub kõik paremana.

rahvas on suur müüt,
hui on ka müüt.

13.12.2003

nüüd on minu kord,
teistest aru saada,
kahjuks aga teie sõnad,
mulle midagi enam ei tähenda.

head mõtted saavad teoks,
nagu kõik ilmasõjad,
kõikide agentide unistused kokku,
riikide lõpetatud avarustest.

21.12.2003

viska lõuga,
uhkelt kõlavad noor mees,
sinu kiuslikud naiselikud sõnad,
sinu peened, suhu pandud sõnad.

ja teie kunstlik meeskonna team,
teie, keda me tunneme,
tuleb alati valida tugevama pool,
suur meeldida tahtmine, roomamine mööda nurki,
nagu lipitsev loode,
kinni peeti teid, ise andsite alla,
oli seda vaja, kuna olite valmis !?

ja ajaloo kirjutajad,
teie kõik keda me ei tunne inimestena,
vaikige, meie vahelist kõnet ei olnud,
pole !

22.12.2003

selles elus piinled teiste elu,
pärast elu, oled kahe elu vahel.

teie kasvav vaist käsib teid,
teie olematu laps ei vaja teid.

22.12.2003

ma võin naiivne olla vaid teie jaoks,
teie olete minu jaoks ainult perverdid,
ma võin olla naiivne kuna mul ei ole midagi,
teil on kindlalt ainult vara.

mul ei ole kadedust teie asjadele,
mul on vaid kahju, et mul ei ole riigi raha,
teil on töö (nõme - ma iial ei teeks sellist tööd),
auto, maja ja oma keha (mida läbi tõmmata),
ehk kõik see millest ma midagi teada ei taha.

inimesed kellel on soovitud töökeskkond,
kes on endaga rahul, teie kaduge perse,
teie, kelle üleolev kõne ei lõppe,
ja hävitate kõige kauni - elult saate veel peksa,
püksilukk kiilub igaveseks kinni,
selle tunnistajaks olgu teie hoitud kultuurilugu.

22.12.2003

eesti pervert,
sina oled kunstnik,
aga mina ei ole,
kes ma olen,
see pole sinu asi.

sinu asi on see,
mida sa teed nende kõigi heaks,
sa tubli heausklik, puudulik mõistus,
tuled minu armuelu halvustama,
ja juba homme,
elu traagikuse üle filosoferima,
enda elu üle, loomulikult,
mõtisklema, sa vastik pervert,
tegema omast arust heategu,
ebaõnnestunud castanediaan,
ka oma käesolevas kannatuses,
oma haigustes,
tuled siia toetuma,
ja kõigile pähe määrima,
oma keskaeglikku laadavaimu,
maaka kompleksides piinlevat,
kitsast hinge,
mis on äärteni täis taluvõid,
nagu paljudel eestlastel.

22.12.2003

kas teie, lihtsates inimestes,
peab väärtustama mingit inimlikku väärtust,
mingit kaupleja tinglikkust, ärivaistu,
teid kui tuleviku potentsiaali, helges homses,
inimlikku punkti hingestatud masinavärgis ?

teie kogunud mutrikesi ja polte,
mustmiljonit nipsasjakest, kasukaid ja tolmu,
kaunistatud tuhka rohelistel aasadel,
surnuaias, gaasitatud väljadel ?

kõik on korras ja normis,
kõik sujub, olgu ja saagu teid palju,
olgu kirst arvuline, olgu ratastel päike,
olgu sõit igati uhke ja julge !

23.12.2003

ma ütlen mis mulle ei meeldi,
ja ma ülen mis mulle meeldib,
kes aias, kes aias,
viga on aias, loll on akna taga,
ja teeb järgi,
alevlasele alevi nalju.

23.12.2003

elu komplitseerituse sügavustes naernud,
käinud läbi tüsistuste ja komplikatsioonide,
läbi väga raske inimese tee,
kes ei otsinud kergemeelsust,
sellest kohanevate turvalisest muretusest.

neist sõnadest lõpusteni puudutatud inimesed,
hüsteerilised arad näod, kes ei taha surra,
läbi poeedi mõtiskluste,
aga teavad juba elu piire,
mis on üldse halastamatud.

23.12.2003

otsi endasarnaseid lolle,
ühine - primitiivsuses peitub jõud,
klammerdu oma vastase mõistuse järele,
lase ennast kohelda halvasti.

nagu naine kellele on öeldud ei,
nagu spetsluzb, kes ei mõistaks lihtsat juttu,
nagu tööline, kes jookseb ausalt omas kastis,
kelle tööd värisevad seinad erutusest.

nagu ruum täis isiklikku kola ja sitta,
nagu kõik need täideviidud tekstid, sõnad,
nagu tähenduslikud ilmed, eided ja türad,
nagu ma millestki aru ei saaks.

25.12.2003

vanad ajad ei tule tagasi,
tulevikku jooksvate tudengite kehas,
julge naiivsuse õitseval aasal,
aegadest igati väsinud meeles.

nostalgia vanade aegade järele,
ei vii moodsasse ühisellu,
edutatud muster-näidis-platoole,
avameelsesesse ideoloogiasse.

minu minevik on lihtne ilu,
kuuldud mõtted, inimlik elu,
vali naer hingestatud naljast,
ambitsioonitu võitlus halvaga.

25.12.2003

julge rahvamees, on aeg olla tagurlik,
et pärssida vaba vaimu,
kes ohustab sissetulekut.

25.12.2003

on vastaseid, kes tunnistavad tõde,
on vastaseid, karm kriitika neile on tunnustuseks,
on vastaseid, kes on kursis maailma koledamate tekstidega.

mul puudub võim teie vanemate ja tuleviku üle,
küsimus mis on olnud psühholoogilist laadi,
lükatud ümber tugevamasse reaalsusesse.

27.12.2003

anna segasele võimalus ennast lohutada,
anna lollile meelerahu ja vaiki.

ütle, et sul on hea,
ükskordki vaata taevasse,
ja tunne elust rõõmu,
mõttele korraks, et sinu eneseteostus,
on vajalik ka teistele,
et kõik on parem.

näita, et sinu tekst,
on midagi rohkemat,
kui täistähelepanu.

näita, et tunned samastumist,
mille vastu sa oled.

näita, et otsid heakskiitu seal,
meie argifantaasias.

27.12.2003

sa tahad, et areneksid,
sinu kõrgkultuurid,
sa tahtsid, et püsiksid,
sinu kodumaised seriaalid.

sa tahtsid,
pretendeerida ühe hinge,
sa tahtsid tuletada sealt kõik,
mida sina kardad.

27.12.2003

võib-olla ma arvasin juba ette,
et kõik teadsid,
võib-olla teadsid kõik nii,
juba kuidas ma arvasin.

võib-olla arvate ära,
et mina -mina-mina !,
võib-olla ema ütleb,
mina - unusta ära.

võib-olla ise,
või end ära,
võib-olla kõik mis ta ütles,
olid hirmunud sõnad.

27.12.2003

kõik ilus saab riulile pandud,
ootama aega, kui surveavaldaja on läinud,
ja minu silmis tõeliselt väärtuslikud inimesed,
leiavad taas minu avameelset tunnustust.

abielu õpetas mulle distsipliini,
tüdruk õpetas mulle lõputa käimist,
ema õpetas mulle maailma ohtusid,
naine õpetas mulle füüsilist uhkust.

28.12.2003

ühel küljest peetakse fashisti natsiks,
teisest küljest on mats elu päikene,
"vääritud" on ta valetaja,
liiga "tõeline", et võtta inimese pähe,
liiga ehe, liiga otsekohene.

ähvardavad sotsiaalsed hoiatavad sõnad,
mis on tekitanud austust paljudes,
raha mis on kohalike mõistuse,
ränga vaimeusega kokku aetud.

ja et teibasse taotaks inimväärikus,
ja et kirjutamata jäänud raamat,
teie kõigi käes väriseks !

28.12.2003

võib-olla erutavad teid,
kaasaegsed grupireaalsused,
vaimsed ametlikud eetikad,
sest olete neist filmidest,
läbi imbunud.

"ülevalt" saadetute filter,
poliitiline häälekandja,
võtta ära olematu identiteet,
miljoniarvulise imbetsillide ees.

sadismikogemuses olete te kõigist ees,
palju asju on selgunud lihtrahva kohta,
palju asju ootab selle maa lihtrahvast veel ees.

28.12.2003

või olen ma suurim patrioot,
või suurem eestlase vaenlane.

paljud teenivad solvamise eest raha,
nagu teenivad ka oma haiglast aju,
mõte mis kordab ratastel,
lohistatud debiilsust,
ja teie m... saab ometi rahu.

loomade loetlemine on kitse rida,
edevate hääl näitab kõigist üle,
juhid kehitavad objektiivsusest õlgu,
sõltumatute häält keegi ei kuule.

siiani on kuulnud vaid matside versiooni,
kui julge olen mina, seda minult ei küsita,
seda võib vaid oletada,
seda võib ette arvata,
sama kindlalt nagu suhtute surma.

28.12.2003

inim-mateeria, mis saab otsa,
uustulnukate kurnatud helge kisa,
täide viiakse haiglasemad keemiad,
pekstakse kõike mis ette tuleb.

kinnistunud näod, mis võimaldavad lamedust,
nõuda rohkemat sadelikus headuses,
lobisedes toimetuste kollagonees,
vabalt, rivit_tult !

imbuv võim,
häbitu vananemine,
teiste inimeste üle,
ma astusin inimeste vastu,
kes tegid teistele liiga !!

28.12.2003